

cerede aktiver, hvori højst 40 pct. af hensættelserne kan anbringes. Efter direktivernes art. 22, stk. 3, 2. pind, skal anbringelser i investeringsforeninger, der ikke er samordnet efter EF-reglerne behandles mere restriktivt end anbringelser i investeringsforeninger, der er samordnet. Dette er i lovforslaget udmøntet på den måde, at anbringelser i investeringsforeninger, der ikke er reguleret efter EF-reglerne, omfattes af nr. 12, der foreslås underlagt en samlet investeringsgrænse på 10 pct. af hensættelserne, jf. forslagens § 1, nr. 19 (§ 128, stk. 6). Investeringer i investeringsbeviser omfattet af nr. 8 vil fortsat kunne foretages indenfor 40% grænsen, jf. forslagens § 1, nr. 19 (§ 128, stk. 5). For investeringer i den enkelte investeringsforening er fortsat en begrænsning i forslagens § 1, nr. 20 (§ 129, stk. 9).

Nr. 9:

Kategorien omfatter obligationer og lån, der er børsnoterede i lande omfattet af zone A. Kategorien er ikke særligt udskilt i de gældende regler, men kan indgå blandt de uspecificerede aktiver, hvori højst 40 pct. af hensættelserne kan anbringes. Efter direktivernes art. 22, stk. 3, 3. pind, skal uoterede værdipapirer behandles mere restriktivt end børsnoterede værdipapirer. Direktiverne anvender betegnelsen »reguleret marked«, som i forslaget er »oversat« til »børsnoteret«. 3. skadesforsikringsdirektivs art. 1, litra j (art. 1, litra k, i 3. livsforsikringsdirektiv) knytter visse kvalitetskrav til definitionen af »et reguleret marked«. Disse kvalitetskrav anses for opfyldt på de offentlige børser i zone A-landene.

Direktivernes krav om, at uoterede værdipapirer skal behandles mere restriktivt end børsnoterede værdipapirer, er efter lovforslaget udmøntet ved, at obligationer og lån, der ikke omfattes af nr. 9, omfattes af nr. 12, der foreslås underlagt en samlet 10 pct.-begrænsning, jf. forslagens § 1, nr. 19 (§ 128, stk. 6). For værdipapirer fra en enkelt udsteder gælder begrænsningen efter forslagens § 1, nr. 20 (§ 129, stk. 1 og 2).

Nr. 10:

Kategorien omfatter aktier og andre kapitalandele, der er børsnoteret i et zone A-land, herunder Danmark, jf. i øvrigt bemærkningerne til nr. 9 ovenfor.

Nr. 11:

Denne kategori af aktiver er ikke særligt udskilt i de gældende regler, men kan indeholdes i de uspecificerede ikke-guldrandede aktiver, der kan dække hensættelserne med op til 40 pct. Kategorien underlægges tilsvarende efter forslaget ingen samlet be-

grænsning. De enkelte investeringer er dog underlagt begrænsningerne efter forslagens § 1, nr. 20 (§ 129, stk. 1 og 2).

Nr. 12:

Kategorien er en rest, der omfatter kapitalandele, der ikke er børsnoterede, usikrede udlån og andre værdipapirer. Udtrykket »værdipapirer« anses ikke at omfatte afledte finansielle instrumenter (terminskontrakter, købs- og salgsretter). Sådanne afledte finansielle instrumenter kan kun indgå blandt de aktiver, der dækker hensættelserne, i kraft af forslagens § 1, nr. 18 (§ 127 a, stk. 3, nr. 3). Kategorien er efter forslagens § 1, nr. 19 (§ 128, stk. 6), i overensstemmelse med direktivernes art. 22, stk. 1, litra e, underlagt en samlet investeringsgrænse på 10 pct.

Ad stk. 2:

Bestemmelsen gennemfører direktivernes art. 21, stk. 1, nr. viii, og angiver, at aktiver i et datterselskab, der alene foretager og forvalter investeringer omfattet af stk. 1 ligeledes behandles som aktiver efter stk. 1.

Er datterselskabet ikke ejet 100 pct. af moderselskabet, indgår datterselskabets aktiver i forhold til placerings- og spredningskravene til en forholdsmæssig værdi svarende til moderselskabets ejerandel.

Ad stk. 3 og 4:

Bestemmelserne indfører regler om, at aktiver, der ejes af datterselskaber, der driver forsikringsvirksomhed, ligeledes vil kunne behandles som aktiver efter stk. 1. I så fald betragtes de underliggende aktiver i datterselskabet sammen med moderselskabets egne aktiver som aktiver, der dækker moderselskabets forsikringsmæssige hensættelser. Datterselskabets aktiver skal være af en art så de omfattes af kategorierne i § 128, stk. 1.

Det er dog ikke alle et forsikringsdatterselskabs aktiver, der på denne måde kan anvendes til at dække et moderselskabs forsikringsmæssige hensættelser. De af datterselskabets aktiver, der dækkes af datterselskabets egne forsikringsmæssige hensættelser, kan ikke anvendes til også at dække moderselskabets hensættelser. Det forudsættes endvidere, at det kun er aktiver ud over dem, der dækker datterselskabets solvensmargen, bestemmelsen kan finde anvendelse på.

Når bestemmelsen finder anvendelse, behandles selve datterselskabsinvesteringen ikke som et aktiv, der omfattes af begrænsningerne i § 128, stk. 5 og 6. Disse begrænsninger finder anvendelse på de sam-